

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ

ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ο ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Για να γιορτάσουν την αποκορύφωση των μελών του εκτός από τον χορό μας, μαζεύτηκαν σε γνωστό κέντρο των Ιωαννίνων και πέρασαν μια ξεχωριστή βραδιά. Με την ευκαιρία αυτή της συνάντησης έκοψαν και την πίτα τους. Τυχερή της βραδιάς ήταν η Δανάη Ζωίδου.

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Προτάσσεται κι εφέτος η γιορτή των Τριών Ιεραρχών στο χωριό μας, με το καθιερωμένο τραπέζι και γλέντι στο σχολείο. Αρκυαία άτομα από το Δολό και τα γύρω χωριά παρακάθησαν στο τραπέζι, με τα παραδοσιακά πιάτα και στη συνέχεια χορεύσαν με το γνωστό τρόπο που ξέρουν να γλέντουν οι Δολιώτες.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΔΟΛΙΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τον ετήσιο χορό τους έδωσαν οι Δολιώτες στην Αθήνα στην αίθουσα του Ξενοδοχείου «ΟΛΥΜΠΙΚ ΡΟΤΑΡΙΑΝ». Παραβρέθηκαν πολλοί Δολιώτες και φίλοι του Δολού και γλέντισαν σε μια φιλική ατμόσφαιρα. Το παρόν του έδωσε σ' αυτή την εκδήλωση και το χορευτικό συγκρότημα.

Ένα ακόμη κομμάτι του κεντρικού δρόμου — συνεχίζεται του παλαιού στρώτη-

με με γκαλντερίμ, ενώ το υπόλοιπο μέχρι τον Αγιάνη καταντάει αδιάβατο διαισάτετα μετά από βροχή. Είναι βέβαια ένα από τα πολλά προβλήματα που η λύση του είναι δύσκολη και ίσως με λίγη κατανόηση απ' όλους την άνοιξη να τακτοποιηθεί.

Από τον Αγροτικό σύλλογο του χωριού μας ενοικιάστηκαν τα χωράφια στην περιοχή Σκουριάδες σε ενδιαφερόμενο καλλιεργητή από το Δελβιναίο.

Έταν μια σωστή κίνηση του συλλόγου γιατί ήδη τα περισσότερα χωράφια από την εγκατάλειψη έχουν κλείσει από τα δάτα και μετά από λίγα χρόνια θα καταστήσουν δασώδη έκταση. Έτσι μ' αυτό τον τρόπο και ο σύλλογος οφείλει και αλλά προοπτικώς σώζονται και διατηρούνται τα χωράφια μας.

Όπως ο φετινός χειμώνας. Μόνο στα τέλη Φλεβάρη και στις αρχές Μάρτη φάνηκε κάπως ο χειμώνας. Βροχές και χιόνια έσπεσαν αρκετά με αποτέλεσμα να αποκατασταθούν και αρκετά χωριά της περιοχής μας. Ευτυχώς το χωριό μας μόνο μια μέρα έμεινε κλειστό.

Ότι και να συμβεί όμως από δω και πέρα η άνοιξη ξεπρόβαλε η γη άρχισε να πρασινίζει, τα πουλιά να κελαηδούν.

Προγραμματίστηκε λοιπόν το Πάσχα να τσ γιορτάσετε το χωριό στη μαγευτική φύση που ετοιμάσε η άνοιξη.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Γράμμα σε μια κυρία της... τρίτης ηλικίας

Του ΔΗΜ. Κ. ΠΟΤΣΗ

Η σεμνή και όμορφη μορφή σου, το βαθύ και ζεστό βλέμμα σου, η γκριζωπή θωριά σου, η αξιόπρεπη εμφάνισή σου, πάντα μ' αιχμαλωτίζουν. Μια έλξη περιέργης με ικαθλώνει σαν θρισκόμουνά πάντα μπροστά σου. Και όμως είσαι... με πόση πίκρα το λέω αυτό, το ΠΡΟΣΩΠΟ τόσο παραιομερμένο στη σημερινή μας Κοινωνία, και μερικοί από μας, ακούς να λένε τα εξής:

— «...Ναι μια μεγάλη γυναίκα...»
— «...Τάχει τα χρονάκια της, αλλά κρατιέται καλά...»

— «...Τι καταλαβαίνει τώρα αυτή, γέρασε πια...» και άλλες παρόμοιες ασήμαντες και κουτές φράσεις συνηθίζονται να λέγονται τόσο πολύ, ιδίως τα τελευταία χρόνια απ' τους νεότερους για τους πιο μεγάλους.

Λες και είναι γτροπή που μεγαλώσεις, λες και τα χρόνια που πέρασαν σούδωσαν κάποια μορφή, λες και έκανες κάποια αμαρτία ή κάποια παράβαση τιμωτική.

Λες και τα χρόνια στο διάβα τους θ' αφή-

Η ανάγκη συνένωσης των χωριών μας

Η ποιοτική και ποσοτική υποβάθμιση των χωριών φαντασμάτων των προβληματικών περιοχών, όπως εκείνα του Πλωγνίου, είναι πασιφανής και πανθομολογούμενη. Η υποβάθμιση αυτή 'αναφέρεται κυρίως στο ανθρώπινο δυναμικό που έχει μεταβληθεί σε παθητικό δέκτη μηνυμάτων και προστάγων που αδυνατεί να τα καταλάβει και πολύ περισσότερο να τα υλοποιήσει. Εξ' άλλου η έλλειψη επαρκούς πληροφόρησης και η βαθειά ριζωμένη παραδοσιακή αντίληψη επιτείνουν την σύγχυση και αυξάνουν το κοινωνικό κόστος που θα πληρώσουν με το πολυσυζητημένο ευρωπαϊκό έτος του 1992.

Αχτίδα ελπίδας στα αποδιοργανωμένα — σε όλο το φάσμα των οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων — χωριά μας είναι το νέο μοντέλο διοίκησης της ελληνικής κοινωνίας που στηρίζεται στο τρίπτυχο αποκέντρωση, περιφερειακή ανάπτυξη, λαϊκή συμμετοχή και πραγματοποιείται μέσα από ζωντανά, βιώσιμα και λειτουργικά όργανα Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση σε αυτή την εθνικά αναγκαία πορεία καλείται να παίξει τον αναντικατάστατο ρόλο της όχι μόνον σαν πολιτικός και διοικητικός θεσμός, αλλά και σαν αναπτυξιακός θεσμός, τόσο / σαν φορέας αυτοσχεδιασμού όσο και σαν φορέας υλοποίησης αναπτυξιακών προγραμμάτων σε τοπικό επίπεδο. Όλα αυτά θα γίνουν στα πλαίσια κάποιας συνολικής στρατηγικής που τόσο στερηθήκαμε ως τώρα.

Η προσπάθεια όμως να αναβαθμισθούν οι δήμοι και κοινότητες με στόχο να αναπτυχθούν οι παραγωγικές δυνάμεις, δεν μπορεί να περπατήσει εάν δεν προχωρήσουν στη συνένωση των μικρών και μεσαίων σε μέγεθος δήμων και κοινοτήτων. Έτσι οι αδύνατες και καχεκτικές κοινότητες θα αντικατασταθούν από λιγότερους και ισχυρότερους δήμους. Τομ κρό στήμα των οργανισμών ήταν η βασική αιτία δημιουργίας προβλημάτων, όπως η έλλειψη κάθε τεχνικής υποδομής, κάθε δυνατότητας παροχής υπηρεσιών, κάθε προοπτικής για πολιτιστική ανάπτυξη.

Σήμερα υπάρχει αντικειμενικό πρόβλημα όταν σε μια χώρα με περίπου 9 εκ. μετράμε πάνω από 6.000 κοινότητες από τις οποίες οι 2.700 έχουν λιγότερο από 500 κατοίκους. Αυτός ο πολυκερματισμός

των οργάνων τοπικής αυτοδιοίκησης συνετέλεσε καθοριστικά στην υπολειτουργία του θεσμού και φυσικά του αφήρεσε κάθε δυνατότητα να συμμετέχει σε αναπτυξιακή πορεία. Έτσι η συντριπτική πλειοψηφία των κοινοτήτων χωρίς κοινωνική πολιτιστική και διοικητική υποδομή περιορίσθηκε σε ελάχιστες δραστηριότητες ολωσδιόλου ξένες από τις διαδικασίες της ανάπτυξης. Γιατί τους έλειπε και λείπει η στελέχωση με τεχνικό, διοικητικό και επιστημονικό δυναμικό. Αλλά και αν αυτή υπήρχε ή διασφαλιζόταν πάλι το μικρό χωρονομικό και πληθυσμιακό μέγεθος δεν θα μπορούσε να εξασφαλίζει την κατασκευή, συντήρηση και λειτουργία των αναγκαίων κοινωνικών εξοπλισμών (π.χ. ενός νηπιαγωγείου, ενός λημ. σχολείου, μιας μονάδας περίθαλψης κλπ.).

Αλλά και τη διεθνή εμπειρία πρέπει να συμβουλευτούμε και αυτή λέει ότι στην «Ευρώπη της Ανάπτυξης» η Τοπική Αυτοδιοίκηση 'ανασυγκροτήθηκε και ακολούθησε με σχετικά γοργούς ρυθμούς τις ανάγκες που απεργάσθηκε ο χρόνος. Έτσι στη Σουηδία οι 2.500 κοινότητες μειώθηκαν σε 277, στη Δανία οι 1.387 σε 275, στην Αγγλία οι 1.210 σε 377.

Είναι λοιπόν αναγκαία από κάθε άποψη η δημιουργία νέων ανθρωπογεωγραφικών ενότητων. Όμως η πολύ θετική αντίληψη για την οργάνωση της κοινωνίας που εισάγει ο πρωτοποριακός νόμος 1266/86 τείνει να εξανεμισθεί σε ένα καχέκτυπο και αναποδοτικό σχήμα όταν η κυβέρνηση αποκλείει την «Αναγκαστική Συνένωση» και επιλέγει την «Εθελοντική» για λόγους δημοκρατικής ευαισθησίας που στην πραγματικότητα είναι μία κοντόφθαλμη πολιτική μηφαλίας. Αλλά έστω και στην χειρότερη αυτή περίπτωση ποιος άλλος από την εκκλησία του Δήμου σε πλήρη σύνθεση μπορεί να αποφανθεί γι' αυτό; Αν και η συντριπτική πλειοψηφία είναι αλληλέγγυα με τη νέα αυτή αντίληψη, ο βαθμός υλοποίησης αυτής της νέας πορείας εξαρτάται από το πόσο μπορούμε να αντιπαραθεούμε με τον κακώς νοούμενο τοπικισμό, τις στενολογικές φιλοδοξίες ορισμένων και τα ψευτοδιλήματα για το ποια θα είναι η έδρα ή η ονομασία του νέου δήμου.

Πάνω λοιπόν σ' αυτό το μοτίβο αντίληψης πρέπει όλοι να αναλάβουμε γενική σταυροφορία.

Μας έφυγε ο Δημήτρης Σακελλάριος

Έφυγε ξαφνικά από τούτη τη ζωή ο αφηρέας στους γύρω σου ΠΟΝΟ και ΠΙΚΡΑ. Οι φίλοι σου που σ' έζησαν από κοντά δεν θα ξεχάσουν ποτέ τον σπάνιο χαρακτήρα σου, την αμέτρητη καλοσύνη σου και την διαρκή προθυμία σου. Το πρόσωπό σου ήταν πάντα ασυννέφαστο και γλυκύτατο και φανέρωνε την πιο ζωντανή ύπαρξη της συντροφιάς μ' όλη την ευαισθησία, την ευγένεια και την ανθρωπιά που σε διέκρινε... Ήσουν Δημήτρη μου, τόσο για το Δολό όσο και τους Δολιώτες ένας αξιόλογος άνθρωπος που σπάνια περνάει από τούτη τη ζωή, γιατί εκτός από π' άλλα, όπως διάβαζε, κρατούσες με πόση ευλάβεια και τόση επιμέλεια και το γενεαλογικό δέντρο του Δολού!!! Θέλω να ζήσω και να σε θυμάμαι πάντοτε γιατί ήσουν ένα υπόδειγμα ΦΙΛΙΑΣ — ΚΑΛΩΣ-ΣΥΝΗΣ και ΑΦΟΣΙΩΣΗΣ. Ας είναι ελαφρύ το χέμα της Αττικής που σε σκεπάζει αξιολάτρευτε Δημήτρη μου.

Αθήνα 27 Μάρτη 1988

ΓΙΩΡ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Κατασκευά κεντρικού δρόμου

Έχοντας υψηλή την αίτηση της ευθύνης ο σύλλογός μας απησυχεί για την άδεια κατάσταση του δρόμου Αθ - Γιάννη — Δολό. Επειδή κινούμε μοναδική την ευκαιρία για την ασφαλιστική του την άνοιξη και διεργονεύοντας τα αισθήματα της κοινής γνώμης ανοίγουμε τα οικονομικά μας μαζί με την αλληλεγγύη Αθηνών για το σκοπό αυτό. Ας παύσει επιτέλους η κοινότητα να καλοσιεργεί και να τυροβάει με το γράμμα του νόμου επικυλούμενη την ε-

Σ κέγεις χόλια

Ο πολιτιστικός μας σύλλογος διανύει τον πέμπτο χρόνο της ζωής του ενώ το σπέρμα της παρουσίας του χαράχτηκε ανεξίτηλα στο Δολιωτικό στερέωμα. Οι καθημερινές εκδηλώσεις αγάπης και εμπιστοσύνης των συγχωριανών μας μας γεμίζουν χαρά και ικανοποίηση ενώ μέσα μας ξυπνάει πιο επιταχυντικά το κλέος της στράτευσης απέναντι στον ιρηνικημένο τόπο μας.

Το έργο που επιτελέσαμε ως τώρα έχει δυο σκέλη δυο πτελέες. Το πρώτο σκέλος ήταν η αρίστηση των Δολιωτών και η συνένωσή τους σε ένα αραγές μέταλλο έξω από προσωπικές προσποθήσεις, ιδιοτέλειες, ματαιοδοξίες. Το δεύτερο σκέλος ήταν η οικονομική ενίσχυση και ανάληψη πρωτοβουλιών για κατασκευή έργων, στα μέτρα των δυνατοτήτων μας, πάντα με αυστηρή ιεράρχηση.

Ενώ οι προσωπικές για συνεργασία και προκοπή διακρίνονταν ευνοϊκές και ελπιδοφόρες ξαφνικά το σπέρμα άλλαξε στο χωριό μας και μαύρα σύννεφα μαζεύτηκαν στον ορίζοντα. Οι νέοι κοινοτικοί άρχοντες αρνούνται κάθε συνεργασία με τους λοιπούς κοινωνικούς φορείς και ιδιαιτέρως με τον πολιτιστικό σύλλογο Ιωαννίνων. Και σαν να μην έφτανε αυτό βάζουν φραγμό σε κάθε δημιουργική μας προσπάθεια, αρνούμενοι τη χρηματοδότηση και εκτέλεση εκ μέρους μας έργων ζωτικής σημασίας.

Για να επιβεβαιώσουμε του λόγου το αληθές παρενθέτουμε ανησυχία την αλληλογραφία που ανταλλάξαμε με την κοινότητα και τις απαντήσεις που λάβαμε:

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ.

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

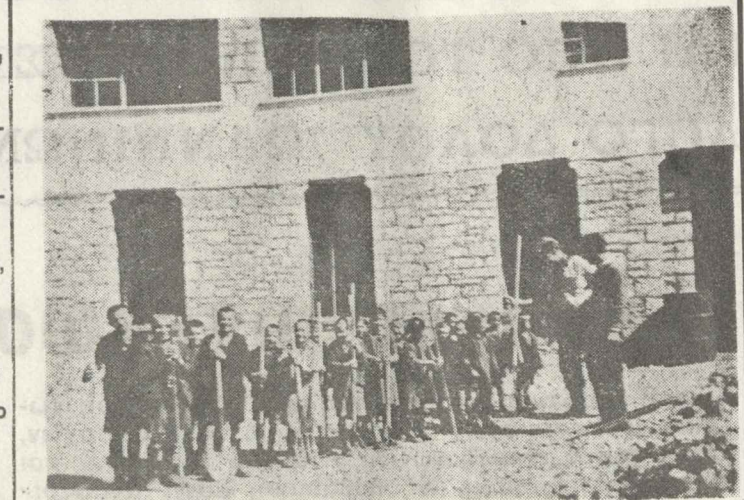
ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

Του ΔΗΜ. Κ. ΠΟΤΣΗΣ

- Το Γλωσσάριό μου επειδή βρίσκεται κοντά στη «δύση» του, μετά από τόσο χρόνο, παρακαλώ τους χωριανούς και όλους τους διαβάζοντας τα «Δολιωτικά» όσοι γνωρίζουν λέξεις ή φράσεις ας μου γράψουν Κολλάρη 52 Γιάννενα:
- Αλλάρα: Μιαρά, εις απόστασιν
- Άμμουρας: Ο στήθος
- Ανόρεχτα: Χωρίς όρεξη
- Απολοήσου: Απάντησέ μου
- Άρτσι: - Βούρτσι: Άνω - κάτω, από κεινάς
- Ατζ'αμής: Ο άπερος, ο α-δαής
- Αγιώνια: Ζωηρέα, θυμώ-νη
- Βίτοκα: Υπερήλικες, γεμά-τοι
- Βοζίλα: Η σφήνα, ο μο-χλός, ζήλο
- Γουλιός: Ο σαρτός, στίβα
- Γρένι: Ξεκινάω το μολύ-βι
- Ζάβα: Μικρός ο δερνός κλειός, χαλάς
- Ζυμπιλί: Σαυδο πλεγμένο
- Ζουδ'α: Άγρια ζώα
- Ζουκοπούρα: Η ανυπόφο-ρος βρώμα
- Θυλικοτάρι: Εδώ σπολι-δί του γυναικίου στη-θους
- Καλοπέσουλός: Ο ευκολό-πτος, ο συμβιβαστικός
- Κονοβό: Ξύον χρώματος
- Κάδρο: Κορμιζομένη φω-τογραφία
- Καρούτα: Ο άνθρωπος που πίνει πολύ
- Κέρμα: Ψάφο ζώο, το φο-νί
- Κρέπτα: Βραχιά από-μνημα μέρη
- Λαγάρ: Αγιά, ανάεστα, καθάρα
- Λάγας: Ο πολύ ψηλός
- Λόβια: Κολητ κή ασθένα
- Ματσουμάνας: Ο πανός, ο καταφερτζής
- Μοχόσ'κο: Το υπόζυον
- Μπατολάχος: Μπαλά, επι-βάρυνση
- Μπνταβιά: Διμερ, χωρίς χρήματα, χωρίς ανταπόδο-ση
- Μυροβόριο: Χίλιες φορές έρμη
- Νεραντό: Νερούλι πολύ μαλακό
- Σαντουριζή: Δύσχη, απο-πέμω
- Ραχάτ: Ξεκούραση. Και (ραχάτ λουκούρι)
- Σαγκαμαπένι: Εδώ κοντά φόρεμα
- Σαμάκ: Μικρός, κοντός, αδύνατος
- Χόρι: Ένα δάστημα, μια περίοισση

Μορφές και εικόνες του τόπου μας Μερικά Χρόνια πριν...

Δημοσιεύουμε σήμερα, από τη συλλογή του δασκά-λου Ζωΐδη Παντελή, δυο φωτογραφίες της περιόδου 1953-54.

1) Ο εκπαιδευτικός Ξένων Εκκλησιών μοιράζει εργασία για την καλλιέργεια του σχολικού κήπου.

2) Επίσκεψη των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου στην Παγωνιάνη για την παραλαβή δερμάτων από τον Ερυθρό Σταυρό.

Γραμματα στη συνταξη

Σεβαστέ Κε Υφαντή, Εύχομαι να είστε καλά κα-θώς και ημεϊς καλώς υγιαίνο-με.

Σας ευχαριστώ θερμά για τα γραφόμενά σας στην αγα-πητή εφημερίδα «Δολιωτικά». Ο παππούς μου εδίδασκε πη συγκινητική στήλη σας για μέ-να και τη νέα γενιά του χω-ριού μας. Αισθάνομαι μεγάλη χαρά — αν και τα ελληνικά μου δεν είναι τόσο καλά — αλλά προσπαθώ να τα μάθω καλύτερα και μου αρέσει να πρέρω εκθέσεις να εκφράζω τη γνώμη μου και είμαι υπε-ρήφανη που κατόρθωσα από Ελληνο Αμερικανούς γονείς. Ο πατέρας μου είναι καθη-γητής Γυμνασίου, η μητέρα μου είναι δασκάλα Ε' τάξεως Δημοτικού.

Μην έτερον, εύχομαι ο θε-ός να σας χαρίσει υγεία μετά της οικογενείας σας και τις ό-λους τους συγγενείς μου.

Μετά σεβασμού και αγάπης

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΑΝΟΥ

Αγαπητά μου «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ», Με μεγάλη μου χαρά και λαχτάρα διαβάσα και ενημε-ρώνομε για πο να νά και τα συμ-βάντα του αγαπημένου μου χωριού του Δολιού. Πρώτα πρέπει να πω ένα μεγάλο ευ-χαριστώ στους χωριανούς μου πρωτοεργάτες και πρωτα-γωνιστές για την έκδοση της εφημερίδας «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» δι-οτι διαδέχονταν καιρό κοούραση για να μας προσφέρουν την εφημερίδα αυτή.

Εμείς οι ξενιτεμένοι Δολι-ωτες, μακριά απ' την πατρίδα μας, διαβάζουμε και περιμέ-νουμε τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» με διακαλή πόνο και αγάπη. Αυτό δεν μπορείτε να το κα-ταλάβετε εσείς αυτού στην πατρίδα.

Εγώ απ' την πλευρά μου το θεωρώ πολύ τιμητικό και υπερηφανεύομαι που κατόγο-μαι από το Δολιό Πατριώτη καθώς και κάθε Δολιωτής και Δολιωτίσσα.

Χαίρομαι απ' το βάθος της καρδιάς μου όταν διαβάζω για μια σειρά νέους και νέες που χωριού μας που ακολου-θούν τ' αγόρια των μεγαλυ-τέρων, επάνω στα ήθη και τα έθιμα και την παράδοση των χωριών μας.

Έχω διαβάσει πολλά που γράσανε τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» για το χωριό μας δηλ. έθιμα, τρα-γουδι, ποιήματα, τοπωνυμίες, για ευεργέτες και δωρητές, λογοτεχνήματα κ.τ.λ.

Θέλω και εγώ να κάνω λί-γες ερωτήσεις μέσα της εφη-μερίδας μας (αν βέβαια επι-τρέπεται) για να μάθω και να μου απαντήσετε όποιος γνωρί-ζει για τα εξής:

- Ποιος φύτεψε την περή-φανη καστανιά και πότε;
- Ποιος φύτεψε το α-θένατο κυπαρίσσι;
- Ποιος πρωτοκατοίκησε στο Δολιό και πότε;

Αγαπητά «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» σας ζητώ συγχωρήσει εκ των προ-τέρων για τις ανθυπογραφίες, για την σύνταξη στο γραφεί-ο και σας ευχαριστώ.

Με πατριωτικούς χαριε-τσμούς σ' όλους

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΣ
(ΟΥΤΑΡΙΑ 12—88)

εκδόσεις

Σεβαστέ μου Πάτερ Χρή-στο,

Με μεγάλη χαρά είδα ότι σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα καταφέρατε και επαπευδόσατε το βιβλίο «ΠΩΓΩΝΙ - ΔΕΡΟΠΟ-ΛΗ» το οποίο έλαβα και σας ευχαριστώ.

Η αγάπη σας για την γενέτειρά μας το Πωγώνα και γενικά για τα ήθη και έθιμά μας και ιδιαίτερα για τα τραγουδιά μας σας ώθησε να συμπληρώσετε και άλλα ακόμη στη δεύτε-ρή σας αυτή έκδοση.

Σας συγχωρώ για το έργο σας αυτό και πιστεύω

ευχαριστήριο

Έλαβα το από πόσης πλε-υράς μαρτυρημένο γράμμα από την Χριστίνα Μάνου, το γέ-νο Νικολάου Διαμαντιού και την ευχολογία και εύχο-μαι όπως ο θεός μας αξιώνει να ανταποδώσω το 1988 στο ποιο αγαπητό (ως γράφη) χωριό Δολιό, απ' όπου κατά-γεται ο παππούς και προπά-ππος της, αείμνηστος Χρήστος Διαμαντιούκος.

Σας εύχομαι χαρούμενο Πά-σχα τόσο σε σένα αγαπητή μου και θρόνηστο πλάνο μας Χριστινά όσο και σ' όλους τους συγγενείς και συμπατρι-ώτες μας.

Κτίσματα 29)388

Με πολύ αγάπη

Ιερέας ΧΡ. ΜΑΤΕΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Έδιμα του τόπου μας στις γιορτές του χρόνου

α) Οι γιορτές του Πάσχα
1. Το Σάββατο του Λαζάρου
α) Ο ΝΟΜΟΣ της ΥΙΟΡΡΗΤΗΣ: Του Λα-ζάρου.

Κουφολάζαρο λένε το προη-γούμενο Σάββατο (το πριν α-πό την Ε' Κυριακή των Νη-στεών) πθονός δηλοποιούν της κωφεύσεως του Ιησού εις την πρόσληψη των αδελφών του Λαζάρου, να προσέλθω προς θεραπείαν του.

Του Κουφολάζαρου δε λού-ζονται γιατί κωφεύονται. Ού-τε του Λαζάρου λούζονται, γιατί παράρουν το κεφάλι-σαν κουδούνια.

β) ΑΓΙΟΙ ΜΟΙΡΑΙ-ΔΕ
Δι' α γ = Τα κάλιντα του Λαζάρου.

Τα παιδιά «άστει» από τη λειτουργία συγκεντρώνονται στα μικρά χωριά μια παρέα, στα μεγαλύτερα δύο ή τρεις και με τα κουδούνια στα χέ-ρια τραγουδούν «Το Λαζάρου» από σπίτι σε σπίτι. Πριν αρ-χίσουν ορίζουν ένα ή δύο συ-γουλιάδες, που κρατούν το καλάμι με τ' αυτιά, έναν τα-μίο που θα μαζεύει τα λεπτά.

Η διαμονή γίνεται συνήθως σ' ένα σπίτι ή σε κάποιο κοντι-νό στο χωριό παρεκκλήσι. Το μερίδιο του καθενός είναι α-νάλογο με την ηλικία. Τα με-γαλύτερα παιδιά παίρνουν πε-ρισσότερα τόσο αυτιά όσο και χρήματα. Σπάνια πηγαίνουν στο Λαζάρου παιδιά που έχουν τελειώσει το Δημοτικό Σχο-λείο.

Καιμάρι τότε κάθε παιδί να εξοφλούσε ένα μεγάλο κου-δούνι από τους συγγενείς που χωριού.

Σε κάθε σπίτι τραγουδούν πρώτα το τραγούδι του Λα-ζάρου και συνεχίζουν ανάλο-γα με την περίπτωση με το τραγούδι για τα διάφορα μέ-λη της οικογένειας.

β) Το Τραγουδι του Λαζάρου:
«Θε' ο Λαζάρου ήρθαν τα Βάγια ήρθαν κι ο Χριστός στην πόλη Βιθανία κι εκεί έθροσε πολλ' απίστια κι εκεί έθροσε Μάγδα και Μαρία. — Μάγδα που 'ηκε ο Λαζάρος ο αδελφός σας και ο φίλος μας ο ιδιός μας — Έθ' απέντης μας αποδιδόμενος και στον τάφο του θαβείντα χωμένος Αιχ' εδώ ήσαν οι Χριστές μου. Δι' απέντην' ο αδελφός μας — Αιχ' υπάκουε να τον ιδούμε και στον τάφο του να λυπηθούμε. — Τα κεφάλια του σταυροδεμένα

α) Το Τραγουδι του Λαζάρου:
«Θε' ο Λαζάρου ήρθαν τα Βάγια ήρθαν κι ο Χριστός στην πόλη Βιθανία κι εκεί έθροσε πολλ' απίστια κι εκεί έθροσε Μάγδα και Μαρία. — Μάγδα που 'ηκε ο Λαζάρος ο αδελφός σας και ο φίλος μας ο ιδιός μας — Έθ' απέντης μας αποδιδόμενος και στον τάφο του θαβείντα χωμένος Αιχ' εδώ ήσαν οι Χριστές μου. Δι' απέντην' ο αδελφός μας — Αιχ' υπάκουε να τον ιδούμε και στον τάφο του να λυπηθούμε. — Τα κεφάλια του σταυροδεμένα

α) Το Τραγουδι του Λαζάρου:
«Θε' ο Λαζάρου ήρθαν τα Βάγια ήρθαν κι ο Χριστός στην πόλη Βιθανία κι εκεί έθροσε πολλ' απίστια κι εκεί έθροσε Μάγδα και Μαρία. — Μάγδα που 'ηκε ο Λαζάρος ο αδελφός σας και ο φίλος μας ο ιδιός μας — Έθ' απέντης μας αποδιδόμενος και στον τάφο του θαβείντα χωμένος Αιχ' εδώ ήσαν οι Χριστές μου. Δι' απέντην' ο αδελφός μας — Αιχ' υπάκουε να τον ιδούμε και στον τάφο του να λυπηθούμε. — Τα κεφάλια του σταυροδεμένα

Εντυπώσεις απ' την Αυστραλία

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ 2η ΣΕΛ.

δύο με και μόνο η ευκαιρία μαζί με τους δικούς μου να γνωρίσω την εξοχή της Με-λβούρνης.

Η διαδρομή σε άνετους δρόμους, καθαρούς με κατα-πράσινα λιβάδια δεξιά κι αρι-στερά.

Μακρινές πολύ οι αποστά-σεις, χωρίς βουνά, αλλά με πολλά δέντρα κατά διαστή-ματα. Ανάμεσα μικρές πόλεις με την κεντρική αγορά τους. Πιο έξω οι λεγόμενες φάρμες με πρόβατα, γαλάδες ή αλό-για.

Τα σπίντα χτισμένα από ξύ-λο τα πολυώροφα και κεραιμέ-δια, δειμένα οργανικά με το πε-βάλον.

Τα χτισμένα μπαρμπεκου-κάτω από μεγάλα σπειρά δέν-τρα είτε στην πόλη είτε στην εξοχή είναι κάτι πολύ συνθη-κικό.

Η καθαριότητα κι η προ-στασία της φύσης είναι πολύ εμφανής, σε αντίθεση με το φαινομένο της μείωσης που εί-ναι παντού παρούσα.

Το κοινοτικό και το καλό μέσο στο φυσικό τους περι-βάλλον σε προκαλούν να τα χαίρεται με τις ώρες.

Το ίδιο κι οι μικροί πηκυό-τνοι, που μαζεύονται στο Φαίλ Αλκον ειδικά σε ένα μό-νο σημείο και που ο κόσμος πηγαίνει κάθε βράδυ κατά χι-λιάδες για να τους δει από πολύ κοντά.

Ο απέραντος ωκεανός βρέ-χει όλη την Αυστραλία, ολ-λού σκιδρόντας τα βράχια με

αυτοίς όλες παλιότερες άλ-λες πο κανονικές, χτισμένες με πολύ κόπο και φροντίδα ο-πό σπουδαίους ανθρώπους που κέρμα και του Δολιού.

Οι Ηπειρώτες σπουδαίοι φροντίζουν για την επίλυση των προβλημάτων τους και οργανώνουν φιλίες για τη διατήρηση των εθίμων του τόπου τους.

Τελειώνοντας ο χρόνος πα-ραμονής μου στην μακρινή αυτή χώρα, αρχίζει για η προ-ετοιμασία της επιστροφής στην πατρίδα.

Παίρνω μαζί μου μόνο τις καλές αναμνήσεις από την αν-τάμηση με τους δικούς μου και της σύστασης γνωριμιών με τη Μελβούρνη, τα δε προ-βλήματα που ίσως υπάρχουν, όπως και σε κάθε χώρα άλ-λωση, ας αφήσουμε την επί-λυση τους στους αρμόδιους.

Η ώρα του αποχωρισμού πλησιάζει κι η συγκίνηση μ' κλύει, αλλά κι η χαρά το ίδιο, που έζησα κοντά σε τόσο α-γαπητά πρόσωπα. Ο μήνας που έζησα κοντά τους θα μου μείνει αξέχαστος όπως και οι ίδιοι.

Κι εκείνοι πάντα θυμούνται τον τόπο που γεννήθηκαν και έζησαν τα παιδικά τους χρό-νια, τους συγγενείς, τους φί-λους κι όλους τους Δολιωτές. Σ' όλους αυτούς στέλλουν τους καρτελάκιους και την α-γάπη τους, η οικογένεια του δολιού μου κι οι οικογένει-ες Βάσση, μαζί με την ευχή να ανταμώσουν σύντομα στο Δολιό.

ΝΤΙΝΑ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΙΑ

Ευχόμαστε σε όλους ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Εντυπώσεις απ' την Αυστραλία

Με την ευκαιρία των εορ-τών των Χριστουγέννων και του νέου έτους αποφάσισα το μαρτυρό ταξίδι για τη Μελ-βούρνη της Αυστραλίας.

Η γιορτή ενός ταξιδιού μέ-νε πολλοί είναι οι προετοιμα-σία.

Κι μέσα αυτή η γιορτή κρύβεται μέχρι το χωριό. Η πτήση της «Ολυμπιακής» από την Αθήνα — ΔΕΛΛΕΣ — 9.00 το πρωί και κερτίδες περίπου 20 ώρες.

Το αεροπλάνο γεμάτο Έλ-ληνες, 500 περίπου άτομα, που πήγαν να συναντήσουν τους συγγενείς τους σ' αυτή τη μακρή χώρα. Πετυνάται σε 35.000 πόδια ύψος, το πα-ξίδι μας πέρασε ευχάριστα, α-κούγοντας μουσική, διαβάζο-ντας και με αρκετή κουβέντα σχολάζοντας αυτά που βλέ-πομε από ψηλά.

Οι λίγες ώρες νύχτας και το συνεχές βοήθητο του αεροπλά-νου δεν αφήνουν και πολλά περ θώρα για ξεκούραστο ύ-πνο.

Μετά από δέκα ώρες πτήση μια στάση στη Σγκαπούρη για δύο ώρες περίπου στο α-εροδρόμιο, δίνει την ευκαιρία στους ταξιδιώτες να ψυχι-σούν απ' τα καταστήματα δι-άφορα πράγματα.

Από εκεί το ταξίδι μας συ-νέχεται για άλλες οκτώ ώρες και με το ξημέρωμα αρχίζει να φαίνεται κάτω ο ωκεανός ω-κεανός και σε λίγο η απέραν-τη έκταση της Αυστραλίας. Τη διασχίζουμε για αρκετές ώρες κι αρχίζουμε σιγά - σιγά να χάνουμε ύψος και να κοι-τάβουμε προς το αεροδρόμιο της Μελβούρνης.

Η προετοιμασία για τον έ-λεγχον των διαβατηρίων και των αποσκευών αρχίζει, και μαζί η αγωνία και λαχτάρα να συναντησούμε το γρηγορότε-ρο τους δικούς μας που περι-μένουν στην έξοδο.

Και ξαφνικά τη χαρά μας τη σκεπάζει μια μεγάλη θλι-ψη.

Η ηλικιωμένη μητέρα της φίλης μου δεν είδε ποτέ τα παιδιά και το εγγόνι της που την περιμέναν στην αίθουσα αναμονής.

Ας είναι ελαφρύ το χέμα που τη σκεπάζει στη γενέτει-ρά της.

Μετά από τις πραγματέ σι-γές που πέρασαμε συναντάμε ο καθένας τους δικούς του που περιμένουν με μεγάλη α-νυπομονησία.

Παντού από γύρω ακούγον-ταν τα καλοσυριμαία κι οι αγκαλιές και τα φιλά μια μό-νη εικόνα.

Μετά από μια ώρα διαδρο-μής ανάμεσα σε καταπράσινους δρόμους και σπιτά φάνω στον προορισμό μου.

Οι ερωτήσεις πέφτουν βρο-χή και ενώ εξιστορώ τα της Ελλάδος μαζί με τους χαριε-τσμούς από συγγενείς και φί-λους.

Ο επόμενος μέρας είναι Χρ-ιστουγεννιά.

Αρχίζουν οι περηγήσεις στο κέντρο της πόλης που εί-ναι κατασπατάλητη για τις γιο-ρτές και τα καταστήματα που πολλά από αυτά είναι δώ-ρητες πατριωτών, γεμάτα κόσμο να ψωνίζουν τα δώρα τους. Πολύ συχνά ακούω γέ-ρω μου Ελληνικά. Δέντρα στολισμένα και παραστάσεις απ' τη γέννηση του Χριστού προσελκύουν μικρούς μεγά-λους.

Τα καταστήματα τρώφουν πεντακάθαρα και πλούσια σε επιδόρπια με κάθε είδους ε-ξωτικά φρούτα και λαχανικά.

Το βράδυ της παραμονής ο κόσμος ακούει απ' το μεγάλο πάρκο τις χορωδίες που φέλ-

«Η Νέα Φωνή του Πωγωνίου»

Μια κοινότητα εφημερί-δα «Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» άρχισε να εκδίδεται στις αρχές του χρόνου. Ήταν πατριωτική καί: που έλειπε στον τόπο μας, μετά από το κενό που άφησαν οι πολύ γνωστές σ' όλους μας εκδόσεις «ΦΩ-νή του Πωγωνίου» και «Πωγωνιά».

Σας ευχόμαστε θερμά κα-λώς τις δέκατες εφημερί-δες που εκδίδονται από την ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ (ΟΤ) επιτυχία στο έργο της.

Κουβεντούλες

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

σούν ανέγγιχτους τους νεότερους, χωρίς να τους φέρουν χιόνια στα μαλλιά, καπνούς πόνους στα χέρια στα πόδια, στη μέση και γενικά στο ικουρασμένο κορμί.

Και ...αγνοούν, πόσα σπουδαία πράγματα 'κοντά σου, μπορούν να μάθουν και να διδαχτούν. Ενδιαφερόμενοι ποτέ να ρωτήσουν να μάθουν πώς κάθε σου ρούβια έχει γίνει; Μέσα από πό-σες θλιβερές ιστορίες, πόσους καύσιμους, δάσανα και έννοιες ατελείωτες συμβαίνουν το άλλοτε ο-λοκάθετο και γεμάτο δροσιά πρόσωπό σου;

Λυγίς αν σ' επιθυμούσαν θαπαίριαν πόσα και τόσα από σένα γκριζομάλλα ασημένια κορί-τσι, απ' το παράδεισά σου και την αξιοπρέπεί-ά σου!

Όμως... περνά απασχόληση μέσα στο σά-θαμπο καυτό της κοινωνίας, της δόξης σύγχρονης και μοντέρνας σκέψης και ζωής. Και... όμως λά-μπει ολόκληρη απ' τη μαγεία της γλώσσας σου, το αλύγιστο θάρρος σου και προπαντός την μα-χητικότητα σου...

Υποκλινόμαι μπροστά σου με δέος, αγάπη και εκτίμηση 'θάν σ' ανακρίνω και διασφαλίζω βίβλα μου, αυθεντική, συγκινημένη με αγάπη, πολύ θελκτική και υπέροχη 'εσ' ΚΥΡΙΑ, μιας... Κ Α Π Ο Α Σ Η Λ Κ Ε Σ

ΑΝ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΜΙΑΣ ΔΟΛΙΩΤΙΣΣΑΣ

Ο Μπάριμπα Κίτσιος

Μετά από τον επαναπατρισμό μας από τα Γιάννινα ή από αλλού το χωριό μας άρχισε σιγά - σιγά να γεμίζει κόσμο.

Όλοι οι Δολιωτίες προσπάθησαν να έλθουν με τον δικό τους τρόπο για το ξανάζωο του χωριού μας.

Έτσι και ο μπάριμπα Κίτσιος θέλοντας και αυτός, να δώσει την ερήμωση της μεσοχωράς άνοιξε το καφενείο.

Μαζί με την γυναίκα του την θεία - Λένη στέλναν τα οληγοστά ράφια με εφημερίδες που τις είχε κόψει με όμορφα σχέδια, έβαλαν επάνω μερικά μπουκάλια με κονιάκ ούζο και τσίπουρο.

Φτωχικό το καφενείο τόσο σε επίπλωση όσο και από γλυκά, ποτά, μεζέδες, ήταν όμως πλούσιο από την ανοιχτόκαρδη ψυχή του μπάριμπα Κίτσιου.

Καλοδεχούμενος τον κάθε χωριανό και δάσπερα τον ξένο που θα ερχόταν στο καφενείο, σε έκανε να νοιώθεις πως βρίσκεσαι στο ωραιότερο καφενείο του κόσμου.

Ήταν γλυκομίλητος, γελαστός και πάντα χαρούμενος παρ' όλες τις απυχίες που τον είχαν βρει στη ζωή του, αφού το ένα του μάτι το είχε χάσει πολύ νέος και με το άλλο δύσκολα έβλεπε.

Παρ' όλα αυτά όμως ποτέ του δεν βαρυνόταν και έδειχνε ότι δεν τον απασχολούσε κανένα πρόβλημα.

Πολλές φορές όταν στο καφενείο επικρατούσε ησυχία έβγαίνει στην πόρτα και φώναζε «Έχω, έχω».

Πολλοί αναρωτιόταν τι έχει τόχα ο Κίτσιος;

Δεν είχε λεπτά και πλούτη ο μπάριμπα Κίτσιος, είχε όμως μέσα του μια καρδιά γεμάτη αγάπη και καλωσύνη που φτερούγιζε και τον έμπρωχνε να φωνάξει.

Αξέχαστα μου έχουν μείνει τα καλοκαιρινά βράδια που ο μπάριμπα Κίτσιος μαζί με τη

θεία Λένη έπλεναν το κοκορέτσι με το οληγοστό νερό της στέρνας και το άφηναν στα κάρβουνα οι δυο πότε ο ένας, πότε ο άλλος και με τη μυρωδιά του μοσχοβολούσε όλο το χωριό.

Αυτό μας έκανε να πρέζουμε, ακόμη και οι μεγαλύτεροι, να πάρουμε μια δραχμή κοκορέτσι που ο μπάριμπα Κίτσιος μας, το πρόσφερε σε φύλλο φρεσκοκομμένο από τη μούρα. Αν και λίγο πλυμένο και ψημένο η νοστιμιά του ήταν τόση που σου ερχόταν να φας ακόμη και το φύλλο.

Και όταν έβλεπε πως η θεία Λένη έκοβε μικρό κομμάτι γελώντας της έλεγε κάπως λίγο παραπάνω μπρε Λένη».

Τς άρχιζε ημέρες του χειμώνα όταν όλα τα σκέταζε το χιόνι και όταν ακόμη κανένας δεν είχε βγει από το σπίτι του πρώτος ο μπάριμπα Κίτσιος κρατώντας στο ένα χέρι του το μπιστούνη που τον οδηγούσε και στο άλλο μια αγκυλιά τσίρκας παραμάσκαλα ακολουθούσε την θεία Λένη που ξεχώνιζε το δρόμο με το φουάρι.

Πήγαιναν να ανοίξουν το καφενείο για να το βρουν αργότερα ζεστό οι χωριανοί που μαζεύονταν για να πουν έναν καφέ ή ρακί και να συζητήσουν για τα τόσα προβλήματα του χωριού και του χειμώνα. Οι προσφορές του για το χωριό δεν ήταν λίγες, πολλές φορές έκανε τον τελόδη τον παχυδρόμο, ακόμη και την μπέιμπα σίπτερ έκανε ο μπάριμπα Κίτσιος.

Τι να πρωτοθυμηθεί κανένας, ήταν ένας Δολιωτής καλός που πάντα θα τον θυμάμαι και στην σκέψη μου έρχεται η φωνή του ακόμη και από τον Αη Γιάννη το ήρμε ησυχαστήρα εκεί που σπαμάτησαν όλοι οι θόρυβοι του κόσμου για τον μπάριμπα Κίτσιο.

Τι να πρωτοθυμηθεί κανένας, ήταν ένας Δολιωτής καλός που πάντα θα τον θυμάμαι και στην σκέψη μου έρχεται η φωνή του ακόμη και από τον Αη Γιάννη το ήρμε ησυχαστήρα εκεί που σπαμάτησαν όλοι οι θόρυβοι του κόσμου για τον μπάριμπα Κίτσιο.

Δολιωτίσσαι

Δωρεές στην Εκκλησία

Εκτιμώντας την προσπάθεια της εκκλησιαστικής επιτροπής — ιδιαίτερα του Γιώργου Ντόνη — για συντήρηση, επισκενή και ανακαίνιση της κεντρικής εκκλησίας οι παρακάτω χωριανοί μας δώρισαν τα εξής χρηματικά ποσά:

1. Γεώργιος Νάστος στη μνήμη των γονέων του Θωμά και Λευκοθέας 20.000 δρχ.

2. Αγγελική Λάλη στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη 20.000 δρχ.

3. Χρυσάνθη Ζωΐδη στη μνήμη της αδελφής της Βασιλικής 20.000 δρχ.

4. Χρυσόφορος Μούστος στη μνήμη του Δημητρίου Σακελλάριου 5.000 δρχ. και υπό της εκκλησιαστικής επιτροπής 5.000 δρχ.

5. Ιωάννης Λιόλιος στη μνήμη του Δημητρίου Σακελλάριου 5.000 δρχ.

Επίσης οι συγχωριανοί μας Σπύρος Παγούνης και Γεώργιο Λιόλιος δώρισαν ένα ξυλόγλυπτο εικονίο που θα στολίσει την εκκλησία μας την Μ. Εβδομάδα.

Με τον καινούριο επιτάφιο θα αποφεύγεται στο εξής η χρήση του παλιού και η τυχόν καταστροφή του τόσο πολύτιμου έργου τέχνης.

Η εκκλησιαστική επιτροπή αισθάνεται υποχρέωση να ευχαριστήσει και δημόσια τους παραπάνω δωρητές και εύχεται ο αναστάς Κύριος να τους χαρίσει υγεία και οικογενειακή ευτυχία.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Δολού με την αναγγελία του θανάτου του Δημητρίου Σακελλάριου συνήλθε έκτακτα στις 12 του μηνός Μαρτίου και αποφάσισε τα παρακάτω:

1. Να εκφράσει τα συλλυπητήριά του στους οικείους του.
2. Να κατατεθεί στεφάνι στη σορό του.

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Δημήτριος Σακελλάριος.

Η εφημερίδα μας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του.

ΡΙΞΑΝΕ ΛΑΔΙ ΣΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

- Δημητρίου Ιωάννης και Γεώργιος 5.000
- Ικαρικήτος Σπυρίδ. 1.000
- Ζωΐδου Διόνη του Βασίλειου 2.000
- Δάλλας Ιωάννης 1.000
- Νάστος Γεώργιος 3.000
- Κίτσιανός Θεμιστοκ. 1.000
- Έξαρχος Παντελής 1.000
- Λάζου Μποτίνη - Αλεξάνδρα 2.000
- Μποτίνης Θωμάς 1.000
- Βαλαή — Ψυχή Αφρ. 5.000
- Θυμιονάτης Χρήσ. 3.000
- Αναστασίου Δημ. 1.000
- Αναστασίου Κων/νος 1.000
- Συνόγαλος Ιωάννης 1.000
- Μάνου Χριστίνα (Αμερικη) δολάρια 20
- Ελένη Μιζή - Παπακώστα 2.000
- Γεώργιος Ζωΐδης 1.000
- Σταύρος Ζωΐδης 1.000
- Γεώργιος Ντόνης 2.000

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ιωάννινα 18—12—1987
Αριθ. Πρωτ. 470

ΠΡΟΣ: 1) Εκπολιτιστικός Σύλλογος Δολού
ΘΕΜΑ: Επισκευή Δημοτικού Σχολείου για Πνευματικό Κέντρο.
Σχετικά με το αίτημά σας για την επισκευή του Δημοτικού Σχολείου που θα χρησιμοποιηθεί σαν Πνευματικό Κέντρο, σας παρακαλούμε να μας φέρετε έναν προϋπολογισμό της δαπάνης που απαιτείται, ώστε να προγραμματίσουμε την οικονομική ενίσχυση που συλλόγου σας για την επισκευή του Σχολείου.

Ο Νομάρχης
ΔΗΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ιωάννινα 20—1—1988
Αριθ. Πρωτ. 2

ΠΡΟΣ: Το Κοινοτικό Συμβούλιο Κοινότητας Δολού
Δ ο λ ό
ΘΕΜΑ: Καταχώρηση χρήσης του δασκητηρίου του Δημ. Σχολείου.

Προκειμένου ο σύλλογός μας να χρησιμοποιήσει το δασκητήριο του εκτετατού Δημοτικού Σχολείου της Κοινότητάς μας, για δραστηριότητες και εκπαιδευτικές κοινού ενδιαφέροντος των πολιτιστικών φορέων της κοινότητας, σας παρακαλούμε να εισηγηθείτε τη λήψη απόφασης του Κοινοτικού Συμβουλίου για παραχώρηση χρήσης του δασκητηρίου, σύμφωνα με:

- 1) Την αριθ. Δ432/11—2—1983 απόφαση του ΥΠ.Ε.Π.Θ.,
- 2) Τις διατάξεις του Ν. 1565/85 άρθρα 40 παρ. 3 και 41 παρ. 4 και,
- 3) Την αριθ. ΣΤ1/975/6—5—87 εγκύκλιο του ΥΠ.Ε.Π.Θ. φωτοαντίγραφο των οποίων σας σπεύδουμε.

Σας κάνουμε ακόμη γνωστό ότι ο σύλλογός μας αναλαμβάνει την μέριμνα επισκευής και συντήρησης του δασκητηρίου και κάθε έξοδο για το φωτισμό, ύδρευση και τυχόν φθορές και ζημιές.

Σας παρακαλούμε να μας χορηγήσετε αντίγραφο της σχετικής απόφασης του Κοινοτικού Συμβουλίου για περαιτέρω ενέργειες.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΖΟΒΑΣ

Δολό 11 Φεβρουαρίου 1988
Αριθ. Πρωτ. 44

ΠΡΟΣ: Τον Εκπολιτιστικό Σύλλογο Δολού
Καλλάρη 52 — Ιωάννινα

ΘΕΜΑ: Καταχώρηση Δημοτικού Σχολείου της Κοινότητας.
ΣΧΕΤ.: Έγγραφό σας αριθ. 2/1988

Απαντούμε στο παραπάνω σχετικό σας έγγραφο και σας γνωρίζουμε, ότι το Δημοτικό Σχολείο έχει παραχωρηθεί στην Κοινότητα από τη Νομαρχία Ιωαννίνων με το σχετικό έγγραφό της με αριθ. ΕΣ. 26824/2—12—1982.

Ως εκ τούτου αδυνατούμε να σας παραχωρήσουμε αυτό στο Σύλλογό σας, καθώς και η Κοινότητα έχει προβεί σε ενέργειες.

Στη μνήμη του Δημ. Σακελλάριου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ 2η ΣΕΛ

λαπό ένα πιστό και αφοσιωμένο τέκνο του.

Ορφάνεψες και αποσπέρησες και την εφημερίδα μας τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» από έναν ένθερμο και αφοσιωμένο συνεργάτη, που στην προσπάθειά του και τη συνεργασία του αυτή θέλησε να συγκεντρώσει και να δασώσει όσο και όσα μπορούσε από την παράδοση και την ιστορία του χωριού.

Ήθελε να προσφέρει στοιχεία σε κάθε μελλοντικό μελετητή της ζωής και της ιστορίας του, στοιχεία που συγκεντρώνω από μνήμες και διηγήσεις των γεροντότερων και των ανιψιωτών και έρευνα σε παλιά βιβλία και περιοδικά, σε δημόσιες και ειδικές βιβλιοθήκες, ότι μπορούσε να είναι σχετικό με το Δολό και τους ανθρώπους που το έζησαν, δικούς μας και ξένους. Στα 15 από τα 16 φύλλα των «Δολιωτικών» θα βρει κάθε αναγνώστης τη συνεργασία του, όπου διακρίνεται ένας αυθόρμητος και ενθουσιώδης λάτρης του Δολού, ένας αναζητητής και ερευνητής κάθε σχετικού με το Δολό. Κι ακόμα απ' ότι ξέρω υπάρχει και αρκετή άλλη εργασία που, εργασία σημαντική με στοιχεία από το Δολό, για το Δολό, τα κτίσματά του, το σπίτι του και τους ανθρώπους του, όχι μόνο τους παλαιούς αλλά και τους παλιούς που έζησαν εδώ και εκατό, εκατόν πενήντα χρόνια. Είναι το περίφημο γεωλογικό δένδρο όλων των

Δολιωτικών οικογενειών, που με τις έρευνες και τις αναζητήσεις του κατορθώνει να φθάσει ως την 4η και 5η πριν από την σημερινή γενιά.

Είναι μια εργασία που έγινε με πολλούς κόπους και προσπάθειες και που δεν πρέπει να χαθεί όπως δυστυχώς εργασίες άλλων, στα σεντούκια καταχωνιασμένη και να καταστραφεί από το σκόρο.

Γεννημένος πριν 62 σχεδόν χρόνια σε ηλικία 15 χρόνων ορφανός επιμύζεται τις ευθύνες της οικογενείας του που την αποτελούν γιαγιά, μάνα και αδελφή.

Τελειώνοντας το Γυμνάσιο προλαμβάνεται στην υπηρεσία της Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας Ιωαννίνων. Και τα δύσκολα εκείνα χρόνια 1947—1950 προσφέρει τις υπηρεσίες του με πίστη και αφοσίωση στο χρέος του της εξυπηρέτησης των ταλαιπωρημένων από τα γεγονότα της εποχής εκείνης συνανθρώπων του.

Η κύρια όμως υπαλληλική δράση και σταδιοδρομία ανήκει στην Εφορία Καπνού, όπου υπηρετεί (Γιάννενα, Άρτα και άλλες πόλεις) ευδοκίμας μέχρι της συνταξιοδότησής του ευσυνείδητα και πιστά με άριστες γνώμες και εκπαιδευτικές των προϊστάμενων του, αλλά και ευμενής σχολής για τη συμπεριφορά προς τους πολίτες καλλιεργητές καπνών.

Εδημιούργησε οικογένεια ι-

δωνική και άριστη, την οποία αγαλούρησε με τα νιάματά της προς την πατρίδα και τη θρησκεία αφοσιώσεως και λατρείας και την προσήλωση και την αγάπη προς ό,τι το ιδανικό, το ευγενικό, το ωραίο. Οικογένεια που έχαιρε και χαιρεί της εκτιμήσεως και σεβασμού της κοινωνίας όπου έζησε και ζει.

Υπήρξε αφοσιωμένος σύζυγος, στοργικός πατέρας, εξαιρετικός και ιδανικός άνθρωπος μεταξύ συγγενών και φίλων και της κοινωνίας, που έζησε. Ήξερε να τιμά και να εκτιμά πρόσωπα και πράγματα αλλά και να οραματίζεται προσοπικές και σχέδια και μελλοντικές ευνοϊκές εξελίξεις για το καλό των συνανθρώπων και του χωριού.

Η οικογένειά του, οι συγγενείς του, οι δολιωίτες της Αθίνας όλοι και οι φίλοι τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία, κατέθεσαν ένα λουλούδι στη σορό του και πόντισαν με δάκρυα τον τάφο του. (Κι ήταν μια μεγάλη πολυάνθρωπη συγκέντρωση συγγενών και φίλων).

Ο Παναγόρας ως αναπαύσει την ψυχή του κι ως σταλάξει βάλοισμα παρηγορίας στις πονεμένες ψυχές της οικογενείας του, των συγγενών και των φίλων του, που τόσος κι αυτός τους αγάπησε κι εκείνοι τον αγαπούσαν και τον επιμύσαν.

Η ανάμνησή του θα μένει ριζωμένη στις ψυχές μας.
(Ανώνυμ Τού η μνήμη).

Ες για την επισκευή του και συγκεκριμένα έχει γίνει η προμελέτη από την ΤΥΔΚ Ιωαννίνων σύμφωνα με το έγγραφό της με αριθ. ΕΣ. 22933/1987 ανερχόμενη στο ποσό του 1.200.000 δρχ. Επίσης σας κάνουμε γνωστό, ότι το σχολείο είναι αναγκαίο στην Κοινότητά μας για δικούς της σκοπούς και η φροντίδα επισκευής και συντήρησης ιαίνεται πλέον στην αρμοδιότητα της Τοπικής (Αυτ)ότης.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΑΚΑΣ

Ιωάννινα, 8—2—1988
Αριθ. Πρωτ. 3

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο της Κοινότητας Δολού — Πωγωνίου
Δ ο λ ό

ΘΕΜΑ: Εγκατάσταση προστατευτικού μηχανισμού στο αντιλο-

οτάσιο.
Η μέχρι τώρα λειτουργία του αντιλοπτικού συγκροτήματος που υδραυλίζεται του χωριού μας απέδειξε ότι:

Ο πίνακας είναι επιτεθμένος ισχυρούς μηχανισμούς με αποτέλεσμα την πρόκληση πολυδάπανων ζημιών για την κοινότητα και τους κατοίκους της.

Η επιβόλτα αντιμετώπιση που παραπάνω θέματος ενέπαι και η ανησυχία μας και μας καθιστά συνυπευθύνους απέναντι στο περάσιο για το χωριό μας έργο.

Για όλα αυτά και προκειμένου να αποφευχθούν παρόμοιες επιπλοκές που θέτουν σε άμεσο κίνδυνο καταστροφής όλου του αντιλοπτικού, ο Σύλλογός μας κάνει γνωστό ότι, αναλαμβάνει την αγορά και εγκατάσταση του προστατευτικού μηχανισμού (αλεξικέραυνου) όπως η ΔΕΗ μας έχει συστήσει.

Μετά απ' αυτά και αφού το παραπάνω θέμα πεθεί υπόψη του Κοινοτικού Συμβουλίου, περιμένουμε να μας γνωστοποιήσετε την απόφασή σας, προκειμένου να προβούμε στις απαραίτητες ενέργειες.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
κ.α.α.
ΗΡΑΚΛΗΣ ΒΡΑΒΟΡΙΤΗΣ

Δολό 25 Φεβρουαρίου 1988
Αριθ. Πρωτ. 77

ΠΡΟΣ: Τον Εκπολιτιστικό Σύλλογο Δολού
Καλλάρη 52 — Ιωάννινα

ΘΕΜΑ: Εγκατάσταση προστατευτικού μηχανήματος.
ΣΧΕΤ.: Έγγραφό σας αριθ. 3/8—2—1988

Απαντούμε στο παραπάνω σχετικό σας έγγραφο που αφορά την τοποθέτηση προστατευτικού μηχανήματος στο αντιλοπτικό της Κοινότητας και σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η τοποθέτηση του μηχανήματος θα γίνει από την Κοινότητα, η οποία αντιμετωπίζει υπεύθυνα σωστά και όχι με επιπολαιότητα το κάθε θέμα, και στην προκειμένη περίπτωση η όλη ευθύνη για τη λειτουργία του κανονισμού ύδρευσης της Κοινότητας βάσει του Νόμου ανήκει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΑΚΑΣ

Ας μη νομισθεί ότι τα γραφόμενα αυτά αποδίδονται σε προσωπική αντιμετώπιση ή δυναμισμό όπως κάποιοι διαδίδουν. Απλά θέλουμε να μάθει ο κάθε χωριανός τη στάση των κοινοτικών αρχόντων μας απέναντι στους κοινωνικούς φορείς του χωριού και ιδιαίτερα προς τον πολιτιστικό σύλλογο Ιωαννίνων.